

УМОРЕН СЪМ ДА БЪДА МУЛЕ

Дейвид Уилкерсън
15 Април 1991

„Аз ще те наставя и ще те науча за пътя, по който трябва да вървиш, ще те съветвам, над теб ще бъде окоето Ми. Не бъдете като кон или като муле, без разум, чиито челюсти трябва да се държат с оглавник и юзда, иначе не се приближават към теб” (Псалм 32:8-9).

В тези два кратки стиха, Бог ни дава един от най-великите уроци по водителство в цялата Библия. Стих 8 е скъпоценно обещание към нас, основа, върху която можем да изградим голяма вяра. Тази основа е желанието Му да ни води във всичко!

Ако прочетете цялата глава, ще откриете, че това обещание е дадено на специални хора – онези, чиито грях е покрит, и в които няма измама; върху които е тежката Господна ръка; които са благочестиви и се молят във време, когато могат да бъдат чути; които са скрити и пазени от бедствие; и които пеят песни на спасение.

И все пак, Божието Слово казва, че човек може да бъде този вид вярващ – да се радва на духовните облаги от това да е Божие дете, но да бъде инатлив като муле, когато става дума да се покори на водителството Му. Бог каза за Израел: „Четиридесет години се отвращавах от това поколение и казах: Те са народ, който се отклонява в сърцето си, и не познават Моите пътища” (Псалм 95:10).

Помислете за онова, което каза Бог: „След като в продължение на четиридесет дълги години приемаха нежното Ми водителство и чудотворно спасение, те все още нямат ни най-малка идея за начина, по който работя! Те никога не се опитаха дори да разберат принципите на водителството Ми. За тях то е просто серия от несвързани благословения, нищо повече от отворени врати и изход от кризи.”

Лично аз съм уморен да бъда християнин муле, без разбиране за Божиите принципи на водителство! Не искам Бог да каже за мен: „Да, Дейвид беше опростен, той остави измамливостта си и ръката Ми беше върху него. Той се молеше и аз го спасих от бедствие. Всъщност, аз го водих по чудесни пътища. Но в сърцето си той никога не придоби ясно знание за водителството Ми!”

Възлюбени, не карайте Бог да бъде суров във водителството Си към вас. Не бъдете като муле без разбиране. Бог не желае да крещи на децата Си Своите напътствия, или да ни насилва да изпълняваме заповедите Му.

Бог желае хора, които Го познават достатъчно добре, за да се задвижат при най-лекия Му призив!

Представете си взети заедно цар Давид, водачите на армията му и неговите съветници, и от друга страна приближаващия се враг. Очите на мъжете са приковани в лицето на Давид – чакат, гледат. Нужно им е само едно кимване или движение на очите му, за да знаят какво иска той, без дори и дума да им казва. Той е в състояние да ги води с очите си!

Повечето вярващи не прекарват достатъчно време в Божието присъствие, за да Го опознаят по този начин. Вместо това се занимават със собствените си дела и никога не разбират какво иска от тях Водачът им. Така че трябва да се научат по трудния начин. Господ идва при тях с юзда в ръката Си и се налага да ги приклеши в ъгъла, за да я постави в устата им.

Светии, Бог по-скоро би ни водил с очите Си, отколкото с юзди. Но в този момент някои от нас имат юзди в устата си!

Самият термин „вода или напътствам“ предполага, че Бог има крайна цел за нас и тя не е да ни води в кръг в продължение на четиридесет години. Цялото водителство, което Израел получи в пустинята – било то чрез напътствено слово, победа или освобождение – беше свързано с единствената Божия цел да заведе народа си на мястото на обещаната в Него почивка.

Израилтяните бяха като мулета, никога не виждаха по-далеч от настоящата си криза. Бяха твърде егоцентрични, за да повярват на Господ за бъдещето си. Всичко, което искаха, беше бърз, лесен изход от трудните места. Те не научиха нищо от свръхестественото водителство, което ги изведе от робство и ги заведе до границата на Обещаната земя. Славната Божия демонстрация на любов беше пропиляна, защото те отказаха да изградят вярата си върху спасението Му.

Бог ни обещава, че никога няма да ни изпусне от поглед, дори в най-жестоките кризи!

Никой проблем или криза, които ни се изпречат на пътя не са изненада за нашия Господ, защото Той вижда цялата картина. Погледът Му е върху нас от раждането до смъртта ни. Самият Той е началото и края.

„Защото дял на Господа са Неговите люде, Яков е падащото Му Се с жребие наследство. Намери го в пуста земя, да! В пуста, дива и виеща; огради го, настави го, опази го като зеницата на окоето Си. Както орел разбутва гнездото си. Трепери над пилетата си, разпростира крилата си та ги подема, и вдига ги на крилата си, така Господ сам го води, и нямаше с него чужд бог“ (Второзаконие 32:9-12).

Изразът „зеницата на окоето“ тук се отнася до отразената картина в зеницата на нечие око. Ако погледнете в самия център, в зеницата на окоето на някого, ще видите собственото си отражение.

Сега помислете за онова, което казва Божието Слово: „пази го като зеницата на окоето Си“. Това означава, че ти и аз през цялото време сме в центъра на Божия поглед. Ние сме картина, постоянно отразена в очите Му, защото взора Му никога не ни изпуска!

Това е здравата като скала основа на разбирането за това как ни води Бог. „Защото така казва Господ на Войнствата... който докача вас, докача зеницата на окото Му” (Захария 2:8). С други думи – всеки, който докосва Божиите хора, слага пръст в Божието око!

Преди някога някой проблем да удари живота ти, Бог е видял, че идва. Той не беше изненадан, когато ти изгуби работата си, или беше повален от внезапна болест. „Ето, окото на Господа е върху онези, които Му се боят, върху онези, които се надяват на Неговата милост” (Псалм 33:18). „Всякакви скъпоценности гледа окото му” (Йов 28:10). „Очите на Господа са към праведните” (Псалм 34:15).

Вярваш ли наистина, че Бог те гледа и вижда всичко, което се случва в живота ти? Вярваш ли, че Той вижда бъдещето – твоето бъдеще? Ако е така, как може да си помислиш, че Той ще те предаде, или ще остави врага да тържествува над теб?

Дори не мога да започна да разбирам или обясня величието на Бог, Който пази всяко от Своите деца като зеницата на окото Си. Но Словото Му обещава точно това: „Водя те с очите Си. Да, има цял свят, пълен със светии в голяма нужда. Но ти трябва да вярваш с цялото си сърце, че ти – да, ти си зеницата на окото Ми!”

Можеш да кажеш като Давид: „Пази ме като зеница на око, скрий ме под сянката на крилете Си” (Псалм 17:8).

В цялото Си водителство, Бог има предвид две вечни цели.

Първата цел на Бог е да спечели твърдото доверие на децата Си. Втората е да бъде издигнат и почетен пред невярващите. Можеш да си сигурен, че всяко Негово водителство има за задача да постигне тези две цели.

Бог желае да имаме доверие в Него, така че да не живеем вече от една криза до друга. Често, когато се молим за напътствие, ние го правим с едно наум: „Господи, изведи ме от тази бъркотия. Ако някога съм се нуждаел от чудо, това е сега!”

Ние се отнасяме непочтително към нашия Господ, когато си позволяваме да бъдем погълнати от проблемите или трудностите си. Не ни отнема много време да убедим себе си, че сме съвременния Йов и дяволът се стреми да ни унищожи, че Бог или ни изпитва, или се опитва да ни пречисти.

Възлюбени, можете ли докато четете това да се изправите пред проблема или ситуацията си и да повярвате, че вашият Господ желае да направи нещо повече от това да ви изведе от поредната криза? Това, което Той прави има вечен смисъл! Целта Му за теб е да си в състояние да кажеш като Давид: „Той ме избави от лъва, избави ме от мечката, ще предаде и този гигант в ръцете ми. Знаем, че в бъдеще ще се сблъскам с още проблеми. Но във всички тях съм уверен, че съм повече от победител чрез Исус!”

Бог мрази формули и „как да“ теории за водителство. Всичко, от което се нуждаем, е просто разбирането, че всичките проблеми са свързани по някакъв начин, че през целия си живот ще ги срещаме под някаква форма, и че Бог иска нещо повече от това просто да ни избави от тях – Той желае да изработи в нас дълбока, твърда вяра, че ще ни помогне да победим всичко. Помислете за това как възрастните израилтяни трябваше да съберат внуците си и да им разкажат всички онези истории за Божието водителство, от които ти се изправят косите – истории за отваряне на морета, гърмящи гласове, вода, извираща от скали. Мислите ли, че те гледаха на тези неща просто като серия от несвързани събития, които ги оставиха безпомощни в огромната пустиня? Не! Всичко беше с цел да ги заведе в Ханаан!

Мога да ви разказвам история след история за това как Бог ме е водил през последните тридесет години, как продължаваше да ме избавя, точно когато бях на път да се срина... как правеше път там, където нямаше път... как изработваше чудо след чудо, за да снабди нуждите ни буквално стотици пъти! Но какво би ме ползвало всичкото това, ако не науча нещо за моя Господ? За какво би ми послужило, ако утре се изправя пред друго изпитание и отново съм объркан и притеснен, чудейки се дали Той отново ще ме спаси?

Ако не бях научил верните Му пътища, ако тези преживявания не ме бяха въвели в Ханаан на почивката и доверието в Него, тогава бих бил муле без разбиране!

Бог иска да издигне сцена пред света, на която да свали врага, за да го видят всички!

Божиите цели в личното Му водителство са дори по-широки от това да изгради вярата и доверието ни в Него. Втората Му цел е да изгради сцена, върху която света може да види как Той поваля врага. Бог иска да направи сценарий, при който ще бъде прославен пред очите на всичките Си опоненти!

Искам Святия Дух да ви покаже една толкова мощна истина, че повече никога да не се страхувате от намесата на Сатана в изпитанията си. А тя е следната: врагът върви по петите ви, защото Бог го води към капан – унищожително разобличение, при което ще бъде мощно победен. Вижте, Бог не се разправя само с нас, но и с врага!

Това е живо илюстрирано в Изход 14 глава. Бог води Израел към привидно безнадеждна ситуация. Той ясно заявява на Моисей: „Да се върнат и да се разположат на стан пред Пиайрот, между Мигдол и морето, срещу Веелсефон“ (Изход 14:2). След подробните инструкции на Господ, Моисей заведе Израел до бреговете на Червено море. Бог беше предупредил Моисей, че ще закорави сърцето на фараона още веднъж и ще го доведе до конфронтация. Бог каза: „И аз ще закоравя сърцето на фараона и той ще се спусне да ги гони“ (Изход 14:4). Как би реагирал на подобно водителство? Представи си, че Бог е дошъл и те е предупредил: „Ще те поставя в ситуация, от която само чудо може да те спаси. Няма да има къде да избягаш, освен към Мен. Ще позволя на врага да се устреми към теб, като че ще те заличи от лицето на земята. Но това не е твоята битка – Моята е. аз ще бъда прославен чрез онова, което направя на врага, за да разберат всички, че аз съм Господ.“

В този пример ясно можете да видите, че Бог иска да осъществи две намерения. Първо – избавяйки ги от невъзможната ситуация, Бог иска да установи свят и непоклатим народ, който ще ходи в страх от Него. И второ, Той иска да използва трудната ситуация, за да смаже всичките им врагове от ада. Това е Божията битка с дявола, а ти си по средата ѝ!

През какво преминаваш в този момент? Гърбът ти безнадеждно е опрян до стената? Врагът ръмжи срещу теб? Чуваш ли тропота на копитата на демоничните сили? Умът ти представя ли си всевъзможни ужасни неща, които са на път да се случат на теб и семейството ти? Ситуацията ти изглежда ли безнадеждна?

Възлюбени, ако обичате Господ, вие няма да се сринете. Напротив, в действителност сте на прага на две победи: чудотворното ви освобождение и славата, която тази победа ще донесе на Господ. Врагът ви ще бъде погребан по време на вашето освобождение! Хората ще бъдат смаяни. Ще кажат: „Дяволът не можа да ги събори. Спечелиха, защото Бог се би за тях в битката!”

Не ставай муле, позволявайки да те управляват обстоятелствата ти, а не Господ!

Библията казва, че отначало израилтяните маршируваха смело, без страх. Но не след дълго позволиха на обстоятелствата да сломят сърцата им: „А израилевите синове бяха излезли с издигната ръка. И египтяните се спуснаха след тях... и ги настигнаха, когато бяха разположени на стан близо до морето... А когато фараонът се приближи, израилевите синове повдигнаха очи и ето, египтяните идваха след тях. И израилевите синове се уплашиха много и извикаха към Господа” (Изход 14:8-10).

Израел реагира точно както често реагираме и ние – като неми мулета! Те бяха виждали невероятни чудеса в Египет, но бързо ги бяха забравили. Сега викаха към Моисей: „Що за освобождение е това? Доведе ни тук, за да умрем? През цялото време знаехме, че ще е по-добре да се върнем обратно в старите си пътища. Положението вече е напълно безнадеждно!”

Скъпи светии, може би точно сега сте отчаяни. Може би сте изплашени, защото не виждате никакъв изход от кризата си. Поставете под въпрос Божието водителство и се чудите дали Той е верен, защото всичко, което виждате, е как дявола ви преследва и меча му проблясва в тъмното. Но – бъдете окуражени, Бог не наказва, нито укори Израел, когато те се паникьосаха. Вместо това, Той им даде това послание на надежда: „Не се бойте, стойте и гледайте спасението на Господа, което Той ще извърши за вас днес, защото, колкото за египтяните, които видяхте днес, няма да ги видите вече до века. Господ ще воюва за вас, а вие ще останете мирни” (Изход 14:13-14). Не сте сами! Бог се бие за вас!

Ако продължиш да ходиш с Бог, Той ще ти го счете за вяра!

Въпреки, че израилтяните бяха уплашени, това, че продължиха напред, им беше сметено за вяра: „С вяра израилтяните минаха през Червено море като по суша” (Евреи 11:29).

Въпреки това, те трябва да бяха уплашени. Давид описва случката при Червено море: „Гласът на Твоя гръм бе във вихрушката, светкавиците осветиха света, земята се разтрепери и се разклати” (Псалм 77:18).

Ето ги – врагът ги преследва, вятъра вие като ураган, ужасни светкавици проблясват навсякъде около тях, гърмове разтърсват земята, а мощните води се изправят като стълб. Но Бог каза: „Продължавайте напред”, и те се покориха. Да, те все още бяха уплашени и трепереха, но продължиха напред!

Какъв беше резултатът от покорството им към великото Божие водителство? Те получиха видение за Божията сила над всички врагове, които биха се изправили срещу тях: „Израил видя великото дело, което Господ извърши над египтяните, и народът се убоя от Господа и повярва в Господа и в слугата Му Моисей” (Изход 14:31).

Жалко е, че толкова много християни днес, стигайки до безизходица, лесно биват побеждавани. Те си мислят, че когато всичко върви зле, без видимо освобождение, Бог ги е изоставил. Те просто лягат и умират, позволявайки на колесниците на дявола да се търкалят върху тях.

Те не знаят, че ако бяха продължили напред в молитва, прилепени за Словото, и ходейки в Божия дом, уплашени или не, морето щеше да се отвори за тях и Бог щеше да им даде изход. Враговете им биха били унищожени.

Израилтяните можеше да се откажат много лесно. Можеха да кажат: „Стига. Достатъчно. Да става каквото ще. Отказваме се – мъртви сме.” Но те не позволиха да им се случи това. Напротив – те продължиха напред.

Ние разполагаме с по-велико обещание от това на израилтяните. Колосяни 2:15 казва: „И като разоръжи началствата и властите, Той ги изложи открито на показ, тържествувайки над тях чрез него.”

Продължавай да вървиш с Бог! Не отпадай, задръж вярата, че Той ще те освободи. Вярвай Му, че през всичките ти обстоятелства, Той ще закотви доверието ти в Него. И гледай как ще победи всичките ти врагове!

Ако направиш така, ще опознаеш в пълна степен славното Му дело за теб: „Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син” (Колосяни 1:13).

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1991 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Tired of Being a Mule](#) / [Уморен съм да бъда муле](#)